

Akademický rok 2019 / 2020

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Natálie Pejchová

Název práce: Kamikakushi

Slovní hodnocení:

Natálie Pejchová přestoupila ve druhém ročníku z ateliéru Malířství 1 společně s dalšími třemi nespokojenými studenty. Tato poměrně semknutá skupina vnesla do ateliéru jisté napětí a nedůvěru v instituci uměleckého školství, potažmo v instituci uměleckého provozu. Proto nebylo snadné se během necelých tří let dostat dostatečně pod obrannou krustu a zahájit hlubší rozборы uměleckého myšlení. Sotva se, jak doufám, podařilo navázat hlubší důvěrný dialog, Natálie uspěla s přestupem na Akademii výtvarných umění v Praze. Hloubavá, přemítavá a aktivně diskutující studentka se samozřejmým zájmem o obor bude jistě v ateliéru Vladimíra Skrepla přínosem.

V diskusích s Natálií, které se tu a tam překlopily v poněkud dlouhý monolog plný zákrut, odboček a úvah, jsem se často ztrácel. Proto jsem se snažil soustředit na pointy oněch úvah, které jakoby dávaly, díky kultivovanému vystupování, hluboký smysl. Opakovaně jsem ale došel k závěru, že v té formě je ukrytý i obsah a že pointa vlastně žádná není. Tak nějak je to i s podivuhodnými obrazy, připomínající pohádky, horory, mystické výjevy a transcendentní světy. Zpočátku se malířská forma opírala o zvětšované detaily motýlích křídel, peří ptáků či háčkovaných deček zaobalených do upachtěných šerých pozadí. Povětšinou malé až střední formáty se staly pastí přílišné kontroly nad plátnem. Obrazy trpěly i určitou nechtěnou narací a ilustrativností. Takto působí i obrazy *Zvíře „z očí do očí“* nebo *Kamikakushi*. Zvětšením formátu diplomové práce se dle mého mínění tyto nešvary postupně eliminovaly. Obrazy jsou asociacemi zvolených narativů, jsou méně ilustrativní a forma přebírá roli vypravěče. Relikty přebytečných příběhů jsou přítomny pouze v názvech obrazů. Navýsost zdařilá bakalářská práce, kde se patrně zúročil čas, trávený soustředěně v samotě ateliéru, způsobené omezeními ve druhém semestru.

V textové části bakalářské práce se Natálie Pejchová povětšinou snaží popsat co nejlépe vnitřní pohnutky a princip tvorby a s tím spojené pocity. Podobně pocitově nás provádí i úvahami o

kontextu svého díla. Inspirace filmem, literaturou a přírodou. Zcela se vyhýbá možnosti uvažovat o svém díle v kontextu současného umění, umožňující konfrontaci a sebereflexi. Přebývá v komfortní zóně svého pohádkového světa.

Otázky k rozpravě: Autorka ve svém textu naznačuje vystoupení z formátu klasického obrazu (citují: „*chci dílo nazývat artefaktem, do kterého lze vstupovat a zase vycházet*“). Znamená to, že uvažuje o práci s větší mírou instalace a opanování prostoru?

Závěrem jsme v textu odkázáni na asociativní hesla, která končí termínem „dětský (teenage) impresionismus“. Co tím je myšleno?

Přece jen se nemohu udržet zeptat se na obligátní otázku kontextu díla. Existují dle autorky nějaké spřízněné umělkyně nebo umělci, se kterými se může konfrontovat?

Závěrečné hodnocení

Doporučuji k absolutoriu.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval: Doc. MgA. Luděk Rathouský

Datum: 4. 8. 2020